

1922-ben kiadott Izotópok című könyve már figyelmesztetett az atomenergia jövőbeni alkalmazásának hasznára és veszélyeire.

50 éve halt meg **Hans GEIGER** (Neustadt, 1882. 9. 30. - Potsdam, 1945. 9. 24.) : német fizikus. 1912 - ben Nuttallal együtt felfedezték a Geiger - Nuttall - törvényt. 1928 - ban egyik tanítványával, W. Müllerrel elkészítette a csúcsszámlálónál is érzékenyebb Geiger - Müller - féle számlálócsövet.

25 éve halt meg **Max BORN** (Breslau, 1882. 12. 11. - Göttingen, 1970. 1. 5.) : német elméleti fizikus. 1954-ben Nobel-díjat kapott " alapvető kvantummechanikai munkásságáért ". Fő kutatási területe a kvantummechanika, a kristályrácsok dinamikája, a kristályok termodinamikája, a folyadékok és gázok kinetikus elmélete, a relativitáselmélet és az atomfizika volt.

25 éve halt meg **Chandrasekhara Venkata RAMAN** (Tiruchirapalli, India, 1888. 11. 7. - Bangalore, 1970. 11. 24.) : indiai fizikus. 1930-ban az ázsiai fizikusok között elsőként kapott Nobel-díjat „a fény szóródásával kapcsolatos munkásságáért és a róla elnevezett hatás felfedezéséért”.

Cseh Gyopárka

Kísérlet, labor, műhely

Permutációk, variációk, kombinációk előállításása – II. rész

Variációk előállításása

Most térjünk át a variációkra: n elem m -ed osztályú variációja megkapható n elem $(m-1)$ -ed osztályú variációjából, ha annak (mondjuk, hogy) az első helyére beillesztjük az $(m-1)$ -esek között még nem variált elemet. Ezt fejezi ki a

$$V_m^n = (n \cdot m + 1) V_{m-1}^n$$

képlet is, vagyis minden egyes $(m-1)$ -ed osztályú variációból $(n-m+1)$ új állítható elő m -ed osztályúvá.

Itt a permutációhoz képest a felfejlesztés bonyolultabb, mert n -szer kell a főprogramból is meghívni a *varia* rekurzív eljárást, egyszerűsödik ellenben az új elemek elhelyezése a régebbi generációhoz, mert csak az első helyre tesszük a még nem variált elemet. Ezt elegánsan úgy oldjuk

meg, hogy kiszítáljuk a már variált elemeket és a megmaradt elemeket helyezzük az első helyre, majd átadjuk az eggyel nagyobb osztály generálását a rekurzív eljárásnak. A H halmaz tölti be a szita szerepét, benne maradnak a még nem variált elemek. A technika egyébként ugyanaz mint a permutációnál. Itt is vigyázni kell arra, hogy a kírást csak, a kívánt osztály elérésekor végezzük el. Ellenőrzésként külön kiszámítottuk a variációk számát és a jj változóval követni tudjuk, hogy eljárásunk helyesen működik, előállítván az összes variációt.

```

program vvv;
uses crt;
const ml = 3;
      n = 5;
type t = array (1..ml) of integer;
      halmaz = set of 1..n;
var p : t;
      i : integer;
      jj : integer;
funkcion vv (n,m : integer) : integer;
var t, j : integer;
begin
  t := 1;
  for j := 1 to m do t := t * (n - j + 1) ;
  VV := t ;
end;
procedure varia (n,m : integer var p : t) ;
varelem, k, l, i : integer;
  v : t ;
  H : halmaz;
begin
  if m = ml + i then
    else
      begin
        H := { 1..n} ;
        for k := 1 to m-i do
          H := H - [ p [ k ] ] ;
        for elem := 1 to n do
          if elem in H then
            begin
              v [ i ] := elem;
              for l := 2 to m do
                v [ l ] := p [ l - 1 ] ;
              varia (n,m+1,v);
              if m = ml then
                begin
                  for l := i to m do write (v [ l ] : 2, ' , ' );
                  writeln ( ' az ' , jj, ' , ' ) jj := jj + 1;
                  readln;
                end;
              end;
            end;
          end;
        end;
      begin
        clrscr;
        writeln
        ( ' , n : 1, ' elem - ' , ml : 1, ' osztályú variációja ' , VV (n,mi) : 4);
        jj := i;
        for i := i to n do

```

```

begin
  p [ 1 ] := i;
  varia (n, 2, p);
end;
end.

```

Kombinációk előállítása

A variációtól már csak egy lépés választ el a kombinációk előállításáig. Az iskolai matematikában azt tanultuk, hogy a variációkból kihagyván a permutációkat, megkapjuk a kombinációkat. A

$$C_m^n = \frac{V_m^n}{P_n}$$

képlet is ezt fejezi ki. Ezért első ötletünk az lehetne, hogy próbáljuk meg kiszitálni a permutációkat a variációkból. De ez technikás és hosszas megoldást követel. Ha rájövünk, hogy a kombinációk rendezett variációk, akkor a problémát meg is oldottuk. Ugyanis H-ből még kiszitálva azokat az elemeket, amelyek kisebbek a már előállított, egy ranggal kisebb variációk elemeinél és ezzel dolgozva tovább megkapjuk az összes variációk származtatását a variációk származtatásának algoritmusával.

A *kombio* eljárásban

```

for k := 1 to m - 1 do
  H := H - [ p [ k ] ];
  for i := 1 to n do
    if i in H then
      begin
        for k := 1 to m - 1 do
          if i < p [ k ] then H := H - [ i ];
        end;
      end;
    end;
  end;

```

részt kicserélhetjük azzal, hogy:

```

for i := 1 to n do
  if i in H then
    begin
      for k := 1 to m - 1 do
        if i <= p [ k ] then H := H - [ i ];
      end;
    end;
  end;

```

de a jobb megértésért meghagytuk a "variációk" változat kibővítését.

```

program kombi;
uses crt;
const ml=3;
  n=5;
type t=array[ 1..ml ] of integer;
  halmaz = set of 1..n;
var p:t;
  i: integer;
  jj: integer;
function CC (n,m:integer): integer;
var t, u, j : integer;

```

```

begin
t:=1;
u:=1;
  for j:=1 to m do t:=t*(n-j+1);
  for j:=1 to m do u:=u*j;
CC:=t div u;
end;
procedure kombio (n,m: integer var p:t);
var elem, k, k, i: integer;
  v: t;
  H: halmaz;
begin
  if m=ml+1 then
  else
  begin
  H:={1..n};
  for k:=1 to m-1 do
    H:=H-[p[k]];
  for i:=1 to n do
    if i in H then
      begin
        for k:=1 to m-1 do
          if i<p[k] then H:=H-[i];
        end;
      for elem:=1 to n do
        if elem in H then
          begin
            v[1]:=elem;
            for l:=2 to m do
              v[l]:=p[l-1];
            kombio (n,m+1, v);
            if m=ml then
              begin
                for l:=i to m do write (v[l]:2,',');
                writeln (' az', jj, ',');
                jj:=jj+1 readln;
              end;
            end;
          end;
        end;
      end;
    BEGIN
    clrscr;
    writeln
(' ', n:1, ' elem --' ml:1, ' osztályú kombinációja CC(n,mi):2);
    jj:=1;
    for i:=1 to n do
      begin
        p[1]:=i;
        kombio (n,2, p);
      end;
    END.

```

Irodalom

H. Georgescu, O.Bâscă: Programe în limbajul FORTRAN, Ed. Albatros, 1975.

Oláh Gál Róbert